Týždeň po 4. adventnej nedeli, cyklus C“

Oznamy:
- Upratovanie Hertník rodiny: Mikulová 108, Demjaničová 109, Lazurová 111, Nováková 128
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
- Katechézy a sv. omše za účasti detí /prvoprijímajúcich/ a birmovancov nebudú.
- Požehnanie betlehemov v sobotu pri sv. omšiach (vigílnej a polnočnej).
- Pán Boh zaplať za milodary pri koledovaní DN (DOBREJ NOVINY) a za zbierku „JASLIČKY“ (1. a 2. vianočný deň). - Zvonenie zvonov na „štedrú večeru“ bude zvolávať naše rodiny na 18:00 hod. Nazabudnime sa pomodliť podľa kresťanských zvykov.
- Pri všetkých omšiach, ktoré sa slávia na Narodenie Pána - večer, v noci a v samotný deň slávnosti, sa pri slovách „a mocou D. Svätého vzal si telo z Márie Panny...“ (alebo: „ktorý sa počal z D. Svätého a narodil sa z Márie Panny...“) pokľakne na jedno koleno, keď sa vyznanie recituje, na dve kolená, keď sa spieva.
- Na Narod. Pána po modlitbe Pána v priamom prenose prijmite cez TV požehnanie pp. Urbi et orbi.
- **Pozvánka na koncert:** Srdečne Vás pozývame na Vianočný koncert žiakov elokovaného pracoviska ZUŠ v Raslaviciach v Hertníku, ktorý sa uskutoční **19. decembra 2022 o 16:30** v priestoroch základnej školy v Hertníku.

19.12.2022 Pondelok **Pondelok po 4. adventnej nedeli**	**08:00**	**Hertník** (+Agnesa,+František,+starí rodičia - č. 187) **Dokončenie predvianoč. spovedania chorých v Hertníku od 10:00 hod. do 11:30 hod.* **Predvianočná spoveď 14.30 – 16.00 Bardejov (Bazilika)**
20.12.2022 Utorok **Utorok po 4. adventnej nedeli**	17:30	Bartošovce (+Božena - č. 188)
21.12.2022 Streda **Streda po 4. adventnej nedeli** *sp. sv. Petra Kanízia, kň. a uč. C.*	**17:30** 18:45	**Hertník** (+Mária Jaššová - **1. výr.** - č. 23) Bartošovce (zdr., B. pož. pre Františka s rodinou - č. 117)
22.12.2022 Štvrtok **Štvrtok po 4. adventnej nedeli**	08:00	Bartošovce (zdr., B. pož. pre Simonku a rodičov - č. 59)
23.12.2022 Piatok **Piatok po 4. adventnej nedeli** *sp. Jána Kentského, kň.*	**07:30** 08:45	**Hertník** (+František - č. 205) Bartošovce (zdr., B. milosti pre Terezku - č. 129)
24.12.2022 Sobota **Sobota po 4. adventnej nedeli** **ŠTEDRÝ DEŇ!**	21:30 **23:00**	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Annu s rodinou **- 60 rokov** - č. 236) **Hertník** (zdr., B. pož. pre Ruda a Helenu Kapec - č. 69)
25.12.2022 **NEDEĽA** **PRIKÁZANÁ SLÁVNOSŤ: Narodenie Pána (slávnosť)**	**07:30** 09:00 **10:30**	**Hertník** (zdr., B. pož. a poďak. pre Helenu **- 80 rokov** - č. 98) Bartošovce (za veriacich) **Hertník** (zdr., B. pož. a poďak. pre Ivanku - **20 rokov** - č. 223) **14:00 pobožnosť (+Euch. adorácia) Hertník**

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

DECEMBER 2022

Číslo 432

HerBartníček

Pokoj ľuďom dobrej vôle

Istý sociológ pri charakteristike dnešnej doby povedal, že žijeme „vo veku nervozity“. Platnosť tohto súdu si môžeme overiť pozorovaním svojich každodenných životov či už v rodine, alebo v spoločnosti. Často sme svedkami toho, že stačí nevinná poznámka v nevhodnom čase a na svete je manželská hádka. Vybuchneme, ak je naše dieťa ráno príliš pomalé pri jedení či obliekaní a my sa ponáhľame do práce. Ak sa auto pred nami pohne o tri sekundy neskôr po zasvietení zelenej, hneď to nervózne komentujeme. V práci stačí malé nedorozumenie s kolegom, aby sme naňho vyleteli. Jednoducho, vrie to v nás, vybuchujeme zlosťou, vyletíme pri prvej narážke – sme ako hrnce, v ktorých sa zahrieva nejaká nebezpečná výbušná tekutina. Tou tekutinou je naša zlosť, ktorou si kazíme svoje vzťahy a uberáme z vnútorného pokoja a vyrovnanosti.

Zaujímavé je, že pri hodnotení týchto situácií často zaujímame alibistický postoj. „Vyprovokoval ma, to nie je moja chyba, nemal ma dráždiť...“ – toto sú naše najčastejšie reakcie na vlastné nervózne prejavy. V prísnom zmysle slova však nikto z nás nemá na hlave červené tlačidlo, ktorým niekto dokáže „zapnúť“ našu nervozitu. To, ako v príslušnej situácii zareagujeme, záleží len na nás. Je na to potrebná vnútorná disciplína, ochota pracovať na našich vzťahoch, empatia k prežívaniu druhých a zdravý nadhľad nad vlastným ja.

Pri zvládaní nervozity nás môžu inšpirovať vianočné udalosti. Keď sa pozrieme bližšie na to, o čom nám hovorí evanjeliový príbeh, zistíme, že Mária s Jozefom sú počas udalostí Vianoc takisto neustále vystavovaní stresovým a záťažovým situáciám. Tá prvá prichádza už vtedy, keď musia putovať do Betlehema počas Máriinho tehotenstva. Z Nazaretu do Betlehema to pritom je 160 kilometrov! Reakcia Márie je však pokorná a vychádzajúca z reality situácie. Mária nehovorí: „To je hlúpy zákon, nikam nejdem.“ Pokojne sa napriek komplikáciám vydáva na cestu. Podobne sa správa v ďalšej stresovej situácii aj Jozef – nenadáva na hostinského, ktorý ich odmietne ubytovať vo vrcholnom štádiu Máriinho tehotenstva, ale pokojne prijíma nedôstojné miesto v jaskyni. Po narodení dieťaťa sa Mária a Jozef znova ocitajú v ťažkej situácii – s novonarodeným dieťaťom musia utekať do Egypta. Všetky tieto problémy však zvládajú s pokojom, bez nervozity, s pokorou a dôverou k Bohu.

Ak budeme mať pri koncoročných pracovných povinnostiach a počas príprav na Vianoce toho plné zuby a začne sa nás zmocňovať nervozita, skúsme si spomenúť na peripetie Márie a Jozefa. Len vtedy, ak v sebe dokážeme potlačiť hnev, budú naše vianočné sviatky plné pokoja a vnútornej radosti z narodenia dieťaťa. *(redemptoristi)*

Adventné uvažovanie o všeličom – najmä však o radosti

Časy, ktoré prežívame, sú zložité. Vyvolávajú pocit neistoty, strachu, či zúfalstva. Mnohí sa boja o svoju budúcnosť, najmä tú materiálnu! Tá duchovná ich až tak netrápi, svedomie zhrýza málokoho. Je dobre ukryté, dá sa vynikajúco zamaskovať a pretvárka mnohé zabalí... A predsa len - väčšinu z nás len niečo deptá. Volá sa to morálna kríza, či kríza ducha a nesprávne poukladaných priorít. Na najvyššom piedestáli nie je Pán Boh, viera, zbožnosť, funkčná rodina, ale božstvo nazývané peniaze, majetky! Akosi prestalo záležať, ako kto k nim prišiel. Nepochybne, mnohí čestne, poctivo, tvorivou prácou, múdrosťou... Iná je kategória tých, ktorí sú dobre zabezpečení na mnohé generácie dopredu: oni, ich deti, ba dokonca i ich ešte nenarodené vnúčatá, či pravnúčatá... Na stenách novodobých haciend, palácov - napokon tak, ako to poznáme aj z histórie - budú v parádnych rámoch podobizne starých otcov - mecenášov, súčasných zbohatlíkov... Ibaže...! Raz príde koniec svetskému životu. Všetka tá nádhera zhorí v plameňoch Božieho súdu. Ej, či si každý spomenie na veršíky piesne nášho, duchom prebohatého Sládkoviča: „... na ten svet som prišiel nahý, a nahý sa navrátim?!“

Nie je to tak dávno, čo som prechádzal úžasnou vilovou štvrťou: nie je podstatné, kde sa nachádza, lebo takých je v našej krajine veľa. Žasol som nad tými rozložitými gigantmi. (Ba, ako to všetci tí „neboráci“ vykúria, „uživia“?!) Domov som sa vracal šťastný! Viete prečo? Lebo som si spomenul na môj vyše sedemdesiat ročný rodičovský dom a na to, že si zakúrim v starom sporáku, aby mi z toho voňavého bukového dreva nebolo len teplo na tele, ale najmä na duši. Tam sa cítim slobodný, šťastný. Bez obáv zo súčasnosti, či budúcnosti.

Prečo som si taký sebaistý? Odpoveď je jednoduchá: mám, máme svojho Pána Boha, ktorý nás vedie životom. Každý večer sa s Ním rozprávame, ďakujeme Mu, prosíme o odpustenie...

Advent je totiž jedinečný čas na duchovnú inventúru. Treba si dobre zrátať, čo sme od Pána Boha dostali. Nebolo toho málo. Ale čo sme Mu dali my?

To najlepšie príde onedlho. Do našich životov sa opäť narodí Boží Syn, príde náš Spasiteľ. On je symbolom aj tohtoročných Vianoc.

Nie dary, nie sláva, nie neprimerané očakávania. Tých svetských darov máme dosť a dosť; hádam ich treba posunúť preč, na vedľajšiu koľaj, žeby nám nepriťažili na Božom súde.

Prestaňme sa trápiť o budúcnosť. Modlime sa: za seba, za nás, za svojich najdrahších..., ale aj za tých, ktorí očividne kradnú, zbíjajú... Bez hanby a cti. Pán o nich veľmi dobre vie a buďte si istí, že s nimi poriadok urobí. Spoľahnime sa na Neho. A my? Tešme sa! Ježiš prichádza do rodín, do miest, do dedín. Pripravme sa na jeho príchod. Otvorme nielen dvere, ale najmä srdcia. Poupratujme si, usporiadajme - najmä rodinné vzťahy, aby sa Mu u nás páčilo, aby medzi nami dlho pobudol..., aby sa cítil ako u svojich dobrých vďačných detí. (*marianum*)

„S plnou dôverou sa obracajte k Bohu a budujte svoj život na pokore. Vtedy vás bude Boh vo všetkom podporovať.“ (Sv. Arnold Janssen)

Adventné zamyslenie: Čo zvláštne môžu kresťania ponúknuť druhým ľuďom?

Nie čo, ale koho zvláštneho? Ježiša Krista. Kresťania, ktorí uprostred biedy a núdze svojej doby bojujú za ľudskejší svet, nemajú zväčša v zálohe skvelé sociálne plány, lepšie finančné koncepcie, často ani väčší idealizmus. Majú iba jedno – Boha v mysli, v srdci, aby ho mohli rozdávať ďalej. Boh nás pozná a chápe nás v našej ľudskosti. Mnohí ľudia sú dnes často osamelí; cítia sa opustení v anonymnej spoločnosti. Ani web so všetkými sociálnymi sieťami nenahradí to, čo je osobné... Zostáva v nás túžba, aby sme boli prijímaní takí, akí sme, so svojimi silnými i slabými stánkami.

Naša kresťanská zvesť znie - Boh miluje každého jednotlivca takého, aký je. Je to veľké posolstvo, hlavne pre ľudí, ktorí sú v kríze, alebo si kladú otázky o zmysle života a o budúcnosti. Kto sa rozhodne pre život s Ježišom a v Cirkvi, často sa ocitá v nebezpečenstve že pôjde osamelou a nepochopenou cestou. Tu a teraz je dôležitá „cirkev v malom“, malé kresťanské bunky, domáce cirkvi, modlitbové stretnutia rôznych skupín, biblické krúžky, duchovné spoločenstvá, stretnutia mladých, študijné skupiny atď. V láskavom spoločenstve s menším počtom osôb a v priateľstve, kde je každý prijatý taký aký je, sa môžu kresťania spoločne posilňovať vo viere, modliť sa, skúmať a hľadať Božiu vôľu a spoznávať učenie Cirkvi. „Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia?” (MT 5,13) *(Sociálna náuka Cirkvi pre mladých)*

Rastlinka vyzerá úplne ináč ako semienko

Pozorovala som, čo sa deje v mojej záhradke. Pripravím pôdu a zasadím do nej malé semienko... a príde noc a príde deň; a zase príde svetlo a príde tma a tam, kde sme zasadili to semienko, sa nič nedeje... a príde noc a príde deň; a zase príde svetlo a príde tma, a nič sa nezmenilo... a tak prejde veľa nocí a veľa dní, veľa svetla a veľa tmy... a zdá sa, že sa nič nedeje, ale to je čas, ktorý je veľmi dôležitý, lebo práve v tomto čase sa niekde pod povrchom zeme deje tajomstvo premenenia semena na rastlinku. Semienko musí preraziť obal, prejsť cez zem a narásť ako krásna rastlina. Obal odumiera a na svet vykukne malá rastlinka. Rastlinka vyzerá úplne ináč, ako semienko, ktoré sme do zeme zasadili.

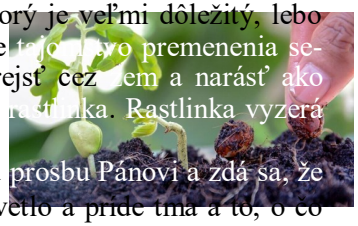

Podobne je to aj s našou modlitbou... prednesieme našu prosbu Pánovi a zdá sa, že sa nič nedeje... a príde noc a príde deň; a zase príde svetlo a príde tma a to, o čo sme prosili, sa stále nekoná... a príde noc a príde deň; a zase príde svetlo a príde tma, a nič sa nezmenilo... všetko vyzerá tak, akoby nás Pán nepočul... ale práve v tom čase Pán koná v skrytosti a uskutočňuje tajomstvo premenenia aj v našom srdci. Máme čakať v dôvere. Dlho sa nemusí meniť situácia, ktorú sme Bohu dali, ale my sa meníme... *(z duchovných cvičení)*

texty neprešli jazykovou úpravou